

— Като я слушашъ, сѣкашъ че са храни съ славейски езицы.

— Славейски езицы, повтори *сѣката*, каква хубава идея!

— Кажете ми коя е, молиж ви? рече Главкъ.

— Слушай слѣдователно захванж Лепидъ.

— Азъ, азъ да му обадиж, пресъче го Клодій, твоята приказка е тѣй заплетена щото върви като костенурка.

— А твоята бѣе на ухото като камъкъ, примьрмора Лепидъ, като са прострѣ възникъ на одъра си.

— Знай прочее, рече Клодій, че Иона е чужденка дошла преди малко времи въ Помпея. Пѣе като Саффа, и коесто пѣе съчинява го сама; когато свирѣ свирка, на китара или на лира неможъ да разумѣя съ що можътъ да я надминжъ Музыгъ. Хубостъта ѣе необыкновенно свѣтла. Домътъ ѣе превъсходенъ; каква изящностъ, каквы елмазы, каква бронза! колкото е богата, толкози е и щедра.

— Заклучавамъ отъ туй, рече Главкъ, че любовницыгъ ѣе не я оставятъ да умре гладна, а парыгъ, които са печелижтъ лесно, иждивяватъ са еще полесно.

— Любовницыгъ ѣе? повтори Клодій; тука да та видиж да налучишъ. Иона е цѣломждренна, ето единчкѣйгъ ѣе недостатъкъ. Сичкото юношество на Помпеекъ къ сбсжава, а тя нема чикакъвъ любовникъ, нито и ма намѣреніе да ся ожени.

— Никакъвъ любовникъ? извика Главкъ.

— Никакъвъ; тя има душата на Веста и пояса на Венера.

— Какво прекрасно сравненіе, рече *сѣката*.

— Туй е чудо отговори Главкъ, че неможъ ли да я видиж?

— Азъ да та заведж този вечеръ, при нея, рече Клодій, но приложи като подрька зароветъ.

— Готовъ съмъ на заповѣдитъ ти, отговори добродушныгъ Главкъ, Панса, обърни са и гледай къмъ другата страна.

Лепидъ и Салустій заигражъ на четъ и нечетъ, а сѣката глѣдаше на Главка и на Клодія, които дадохж сичкото си вниманіе на играта съ зароветъ.

— Тако ми Зевса! ето вторый пжтъ ми иди едното.

— Помогни ми ты, Венеро, рече Клодій, като хвърляше зароветъ; о богыне Ципридо! Тъзи Циприда (рече като видѣ че сполучи) Циприда ми помогнж; ты никога не остава обожателитъ си.

— А на мене съкоги са показа неблагопріятна, ако и съкоги да правѣж приношенія на жертвенника ѣе.

— Който играе съ Клодія, принунижъ Лепидъ на ухото на Салустія ще истегли каквото Церциліонъ на Плавта дѣто си избѣи и тогата